

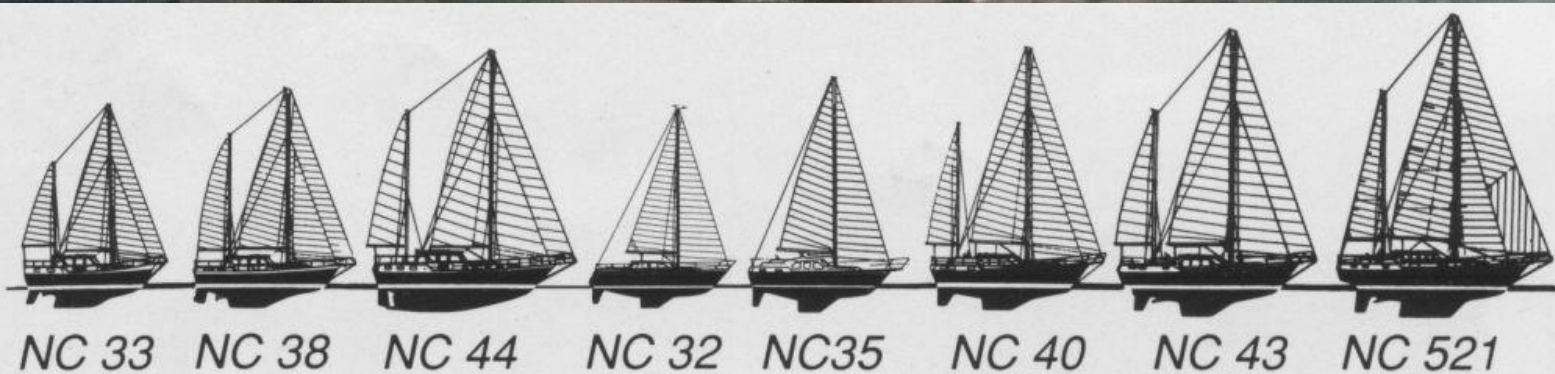
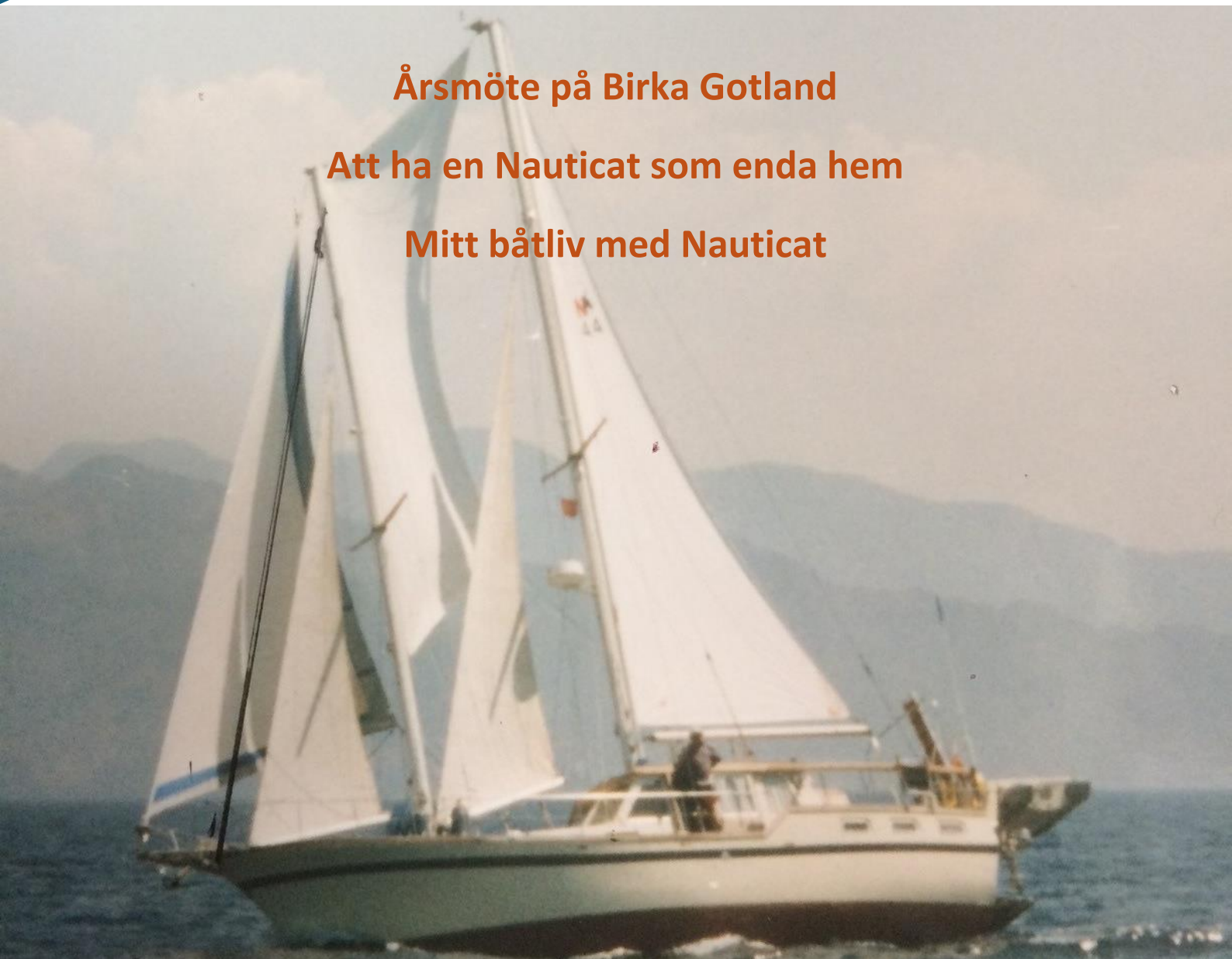
Medlemsblad 2 – 2025:1

nauticat club sweden

Årsmöte på Birka Gotland

Att ha en Nauticat som enda hem

Mitt båtliv med Nauticat

Hälsning från ordförande

Lång tids väntan är snart över, båtarna börjar bli klara för sjösättning och det är snart dags att påbörja en ny båtsäsong. Vi ser fram emot en vår och sommar full av båtliv och gemensamma träffar ute på sjön.

Nauticatklubben förenar både gamla och nya Nauticatägare och i år önskar vi ännu fler deltagare på våra planerade träffar.

Ostkustkretsen har vårmöte i Navishamnen 23-25 maj och kräftskiva på Skepparholmen i september. Västkustkretsen planerar en vårträff på Kalvsund 30 maj – 1 juni i smugglarkungen Ernst Bremers villa där det finns ett smugglarmuseum. Därutöver blir det kräftskiva på Rörö i september.

Danska Nauticatklubben arrangerar Nordisk träff i Helsingör 4-6 juli. Mera information om Nordisk träff finns på sista sidan i medlemsbladet. Ytterligare information finns och anmälan till dessa finns på vår hemsida www.nauticat.nu.

Glöm inte att beställa klubbflaggor, t-shirts, kepsar mm. inför säsongen. Katalogen med profilprodukter finns också på hemsidan.

Vi ses på sjön!

Juha Ahonen
Ordföranden

Nauticat Club Sweden bildades 1979 och har cirka 170 aktiva medlemmar i Sverige. Syftet med klubben är att ägare av Nauticatbåtar ska kunna utbyta idéer, erfarenheter, umgås och utveckla tillsammans upplevelsen av att äga en Nauticat. Medlemsavgift per år är 200 kr, för nya medlemmar är avgiften 300 kr och inkluderar en klubbflagga. Medlemsavgift betalas till Plusgiro 381 477-9.

Ordförande	Juha Ahonen	0708-200 115, juha.ahonen@telia.com
Sekreterare	Tuija Ahonen	0705-908 202 tuija.ahonen@telia.com
Kassör	Magnus Lindblad	0708-601 221 magnus@mlkonsult.se
Webmaster	Anders Bagge	0708-853 981 anders.jg.bagge@telia.com
Ledamot	Kaj Baunsgaard	0705-080 107 kaj@baunsgaard.se
Suppleant	Mats Ekberg	0739-937 969 mats.ekberg@mooncat.se
Hedersordf.	Hans Weckström	

Årsmöte på Birka Gotland

Den 1 februari samlades drygt 25 medlemmar i föreningen för en kryssning med Birka Gotland till Åland. Som konferensgäster kunde deltagarna gå på färjan i god tid innan avgång, men då deltagarna kom från olika håll i landet drog det ut lite på tiden innan själva årsmötesförhandlingarna kunde inledas, men det gav ju tid till lite samkväm och båtsnack innan mötet startade.

Årsmötet valde föreningens ordförande Juha Ahonen att svinga klubban, vilket han gjorde med elegans. Några kontroversiella frågor var inte aktuella på dagordningen utan efter en redogörelse om föreningen verksamhet och dess ekonomi fick styrelsen ansvarsfrihet. Därefter gjordes val till styrelse och några förändringar var inte aktuella denna gång.

Anders Bagge gjorde även en presentation av besöksutvecklingen på hemsidan som var i uppåtgående, samt redogjorde för en intressant sammanställning av hur medlemmarnas båtar var fördelade på de olika Nauticat-modellerna. Överlägset i topp var 33:an som flest har.

Johan Preuss med båten Salta Katten fick motta vandringspriset från seger i Nauticat Regatta 2024 i Mariehamn, nu med inskription av Juha Ahonen.

Efter årsmötet var det dags för installation i respektives hytt, för att sedan intaga årsmötesmiddag i restaurangen, som bestod av en stor buffé. Kvällen fördrevs sedan i olika barer och pubar på färjan där deltagarna samlades och diskuterade olika bårproblem och sommarens upplevelser på sjön. En stund efter midnatt hade även den sista gruppen i pianobaren kommit fram till att några timmars sömn skulle underlätta att hänga med även under kommande aktiviteter dagen därpå.

Efter brunch var alla intresserade av att höra på Roland och Monica Lehtonens föredrag "Gubbdrommar och tantlycka". Det handlade om hur de kommit fram till att de kommit till en återvändsgränd med sin Nauticat 28:a som de köpt 2012 och kuskat runt i de svenska vattnen. Skulle de sälja båten och satsa på sommar hemma i huset eller hitta på något annat med henne. Det landade i det senare. Roland och några kamrater seglade under åtta veckor i somras ner henne till Spanien där Monica mötte upp. Där har de nu lagt henne i en ny hemmahamn för att nyttja henne under vår- och höstsäsong, medan de kan vara hemma och njuta av den svenska sommaren. Ett intressant föredrag med många fina bilder och filmer.

Ett stort tack till Tuija Ahonen som lagt ner mycket jobb för att få till en trevlig resa med Birka Gotland.

Att ha en Nauticat som enda hem

I snart 11 år har Ann-Marie och Benny Benjaminsson bott i båten i Kolhättan strax norr om Stenungssund. Det började med att de kände att de behövde göra ett uppbrott från livet i Borås. Ann-Marie sökte och fick ett jobb i Stora Höga, någon halvmil söder om Stenungssund. Varför inte göra slag i saken och bo i deras norska lotskutter, en plastad träbåt på 40 fot, ursprungligen byggd på Orust. Benny som reste mycket i jobbet som byggnadsingenjör kunde likaväl ha båten som utgångspunkt som hemmet i Borås.

Efter några år i lotskuttern började de leta efter en lite större båt, som var bättre planerad så de kunde ta emot barn och andra som kom på besök. Valet föll till slut på en Nauticat 44 från 1980 som de fann i Århus i Danmark. Den 25 november 2017 var de i Århus för att göra upp affären och segla hem båten. Väderprognosen lovade lagom mycket vind för att segla hem över Kattegatt, men prognoser är en sak, verkligheten något helt annat. Det blåste upp riktigt ordentligt, vågorna blev höga som berg och båten försvann ner i dalgångarna för att sedan lyftas upp i skyn. Så här års är dagen väldig kort och natten väldigt lång, så det blev segling i mörker mest hela tiden. Att ha en för dem ny båt på ett sådant äventyr var inte speciellt roligt. Dessutom kryddades överfarten till Sverige med ganska ihärdig trafik med stora lastfartyg som var på väg in eller ut från Östersjön. De hade en AIS så de såg fartygen på plottern, men ingen transponder så de var inte säkra på om de stora fartygen såg dem, vilket var ganska obehagligt.

De kom i vart fall över till Varberg fram på småtimmarna där de kunde förtöja Nauticaten. Då de ihärdiga höststormarna höll i sig fick de lägga henne i Varberg någon månad innan de kunde fortsätta färden upp till hemmahamnen. De hade ju jobb att sköta så det var bara att vänta ut ett lämpligt tillfälle att göra den sista etappen, men tids nog kom hon på plats.

Freja, som Nauticat heter, var i mycket bra skick, välskött och jättefin i ordning när de köpte den. Den sexcylindriga Ford-motorn var nyrenoverad och båten var ocean-klassad med bland annat fönster av härdat glas. Det de dock märkte redan första vintern var att hon var dåligt isolerad, vilket gjorde att det blev en av de första uppgifterna att ge sig på.

Att isolera båten var ett jättejobb. Stora delar av inredningen fick skruvas ner för att få i en värmande isolering av frigolit, typ sådan man har i liggunderlag. Ett slitsamt arbete men samtidigt stimulerande då de verkligen fick se vilket underbart snickeri som ligger bakom en Nauticat. Det var "bara" att borra ur pluggen och skruva loss inredningen för att stoppa in isoleringen, för att sedan skruva tillbaka inredningen som då passade perfekt.

Allting fungerade jättebra de första åren, men sedan märkte de hur isoleringen drog till sig fukt och mögel utvecklades. Materialet var som en uttorkad disktrasa, så länge den var helt torr drog den inte till sig fukten, men när kondensen väl hade satt sig i väggarna fortsatte de bara att suga upp mer fukt. Det var "bara" att göra om arbetet men denna gång med cellplast som inte drar åt sig fukt på samma sätt. Mer om Bennys arbete med att isolera båten i ett kommande nummer.

En annan specialare Benny gjort är isoleringen av fönstren. De ocean-klassade rutorna är englasade. Benny ville givetvis ha kvar dem men samtidigt skapa bättre isolerade rutor. Han har därför skruvat på plastrutor utanpå originalrutorna och därmed skapat tvåglasfönster med alla dess fördelar som ett tvåglasfönster har, med bättre isolering och mindre risk för imma på rutorna.

För att öka komforten har stora delar av elsystemet byggts om och mycket energi har lagts på att öka antalet belysningspunkter så som i skåp och luckor så att det är bra ljus även mörka vinterkvällar när man ska leta rätt på någon sak. Elektriskt är Freja till stora delar självförsörjande med solceller på 750 W, dessutom är hon utrustad med en hjälpkärra som driver ett 10 KW elaggregat, och har en batteribank på 480 AH i förbrukningsbatterier.

Även värmesystemen är dimensionerade för att klara kalla vinternätter, med en elpatron till det vattenburna värmesystemet som är kopplat till landström, en luftdieselvärmare och i reserv en gasolkamin. Så de har alla möjligheter att hålla sig varma. Andra bekvämligheter i båten är tvättmaskin och torktumlare.

Något Ann-Marie och Benny är mycket nöjda med är den mulltoa som sitter på toaletten i fören. Det fungerar bra med tömning då och då. I den aktere toaletten har de toalettstolen kopplad till en 150 liters tank, men den blir ju snart fylld och de måste åka för att tömma den regelbundet.

Hamnen i Kolhättan bjuder på värme och gemenskap. Det är flera båtar som är bebodda året om så Ann-Marie och Benny behöver sällan känna sig ensamma i hamnen. För några år sedan var det ett tiotal båtar som var bobåtar, men antalet har minskat och nu är det bara fem båtar där det bor folk året om. Att det är så många som bor i båtarna just i Kolhättan beror nog på att vattnet i hamnen sällan fryser. Dessutom är det nära ut till färjeläggret och stora vägen, vilket innebär att det alltid händer något i hamnen. Tack vare att det är många som bor i båtarna skapas det en väldig trevlig

gemenskap mellan båtägarna och man hjälper varandra om det skulle vara något.

Att bo i båten ger en speciell frihets känsla. Är det fint väder en dag så är det bara att kasta loss och segla bort några dagar. När båda numera är pensionärer så fungerar det alldeles utmärkt. På nyår till exempel tar de båten till Göteborg och lägger sig vid Lilla Bommen mitt i staden, för att där hälsa på barnen.

Några grannar som bor i husen strax intill har vid något tillfälle undrat om de har så dåligt ställt att de måste bo i båten, men det är snarare ett uttryck på att de inte förstått grejen av att njuta av livet säger Ann-Marie.

Sommaren 2024 blev inte riktigt som de båda tänkt sig. En tur till Norge var planerad men de kom inte längre än till Fiskebäckskil, en dagstur norrut, innan de fick gå in till hamn då det var problem med motorn. Motoroljan späddes ut med dieselolja så nivån gick över alla breddar. Det tog lång tid att hitta felet och det var inte bara ett fel utan det var på flera ställen, vilket gjorde att de blev liggande i Fiskebäckskil i flera veckor. Felet som de till slut hittade var returledningarna till dieseln från spridarna som går under ventilkåpan. Anslutningarna till spridarna läckte, vilket gjorde att motorn fylldes med diesel. När de väl fick tag på nya banjokopplingar var det bara att skruva på returledningarna på spridarna igen och se till att de var täta. Felet hade nog sitt ursprung från renoveringen som den tidigare ägaren gjort, där det kanske slarvats då de monterat returledningarna.

På somrarna har det blivit lite segling till Danmark, men efter några dagar i Danmark brukar det vara ganska skönt att slippa sanden och komma tillbaka till de Bohuslänska klipporna och fantastiska skärgården, även om en avstickare till Läsö kan vara trevligt. I sommar är siktet inställt på att segla söderut och runda Skåne för att känna av Östersjön.

En kulen höstdag i hemmahamnen Kolhättan

Nyårsafton vid Lilla Bommen i Göteborg

Just passerat Marstrand med Carlstens fästning

Mitt båtliv med Nauticat – Juha Ahonen

I slutet av 70-talet hade jag och min far en snipa på sju meter som vi gjorde resor till Finland och Åland. Efter en guppig resa över Ålands hav i 17m/s anlände vi till Furusund och möttes där av en besättning från Västerås i en Nauticat 33 med klassisk träöverbyggnad. Den båten blev min drömbåt och jag sa till min far att en vacker dag skall jag vara ägare till en Nauticat 33.

Drömmen förverkligades delvis då jag och min far år 1980 köpte en Nauticat 25 även kallad Mini Cat. Den var varvsbyggd av Siltala i Åbo 1974.

Nauticat 33 fanns fortfarande i mina tankar så efter ett par Nimbus motorbåtar började jag och min fru Tuija leta efter en NC33 och hittade en i Esbo i Finland 1992. Hon hade namnet "La Gatta". Denna underbara båt hade vi 12 år och den var utmärkt för en familj med småbarn.

La Gatta – NautiCat 33 årsmodell 1981

Minttu - MiniCat 25 årsmodell 1974

År 1995 träffade vi några finska Nauticatägare i Mariehamn och blev inbjudna på deras kräftska och blev även medlemmar i Nauticat Club Finland som sedermera upplösts och blivit en Facebook-grupp.

År 2002 träffade min far ett trevligt par på en Ålandskryssning, de visade sig vara ordföranden och sekreteraren i Nauticat Club Sweden, Hans och Inga-Lis Weckström, varefter vi blev medlemmar även i Nauticat Club Sweden.

Efter 12 år, 1994, kom suget efter en båt som seglade bättre och jakten på en Nauticat 35 började. Jag lade ut en annons på vår båt på Blocket på hösten och efter en vecka kom en spekulant för att titta på 33:an och de bestämde sig direkt. Jag föreslog att de skulle tänka på saken för att jag var rädd att det inte skulle vara populärt hemma att båten såldes vilket besannades när jag kom hem. Tuija,

min fru, undrade hur jag kunde sälja en familjemedlem och var så sur att jag fick ingen middag den dagen.

Till saken hör att jag redan hade hittat en Nauticat 35 i Danmark. Vi åkte och tittade på den i Kolding och jag fastnade för den direkt men inte min Tuija, så vi vände hemåt och efter några mil säger hon att ring mäklaren och berätta att du tar den för "jag ser att du så gärna vill ha den".

Caticsa -Nauticat 35 årsmodell 1987

Nu har vi haft vår "Caticsa" i 20 år och vi trivs jättebra med den, lagom båt då vi oftast är bara två personer ombord. Det bör även sägas att det mesta på båten har uppgraderats, även motor från Volvo Penta 2003T till en ny Yanmar.

Vi ser fram emot vår 21:a sommar med vår "Caticsa" som för övrigt betyder mjärde på finska för att första känslan var instängd när man klev i en 35:a efter en 33:a.

Ordförande i Nauticat Club Sweden har jag varit sedan 2014, vilket innebär att jag är inne på mitt elfte år. Med tiden kom även Tuija in i styrelsen som sekreterare vilket är till stor hjälp vid bland annat arrangerandet av årsmöteskryssningarna som vi brukar ha i januari varje år.

Hoppas ni gillar att NauticatClub Sweden har fått ett medlemsblad

Tanken är att det ska komma ut med 2-3 nummer per år, men då gäller det att ni som medlemmar hjälper till med material. Det kan vara reseskildringar, reparationer som ni gjort och vill dela med er av eller bara en intressant presentation av er båt eller några fina foton.

Har ni material som kan publiceras kontakta:

Mats Ekberg, mats.ekberg@mooncat.se, tel 073-99 37 969

Nya medlemmar

Lydia af Gefle

Nauticat 36 – 1983

Medlem 2024

Hemmahamn: Göteborg

Ägare: Marica och Rikard Grudeborn

Ägare sedan hösten 2020

Lydia af Gefle köptes av Marica och Richard Grudeborn i Gävle 2020 efter att ha hittat henne på Blocket. De seglade hem henne genom Göta kanal till den nya hemmahamnen i Långedrag strax söder om mynningen i Göteborg. Båda var vana båtmänniskor som tidigare haft bland annat en OE 36 och en Alos Classic 36, men länge gått och tittat efter en NautiCat. Lydia af Gefle var i mycket bra skick när de köpte den efter det att den tidigare ägaren gått igenom henne och bland annat

bytt motor i henne. Nu är hon utrustad med en Volvo Penta 4 cylindrig maskin på 110 hk från 2010. Dessutom hade han bytt dynor, madrasser och en del utvändigt teak med mera.

I Långedrag har hon legat i vattnet året om för att även kunna nyttjas vintertid, men tyvärr har det inte blivit så mycket av det ännu. Dels för att när väl allt rullar på med jobb och annat så blir det inte så mycket tid över och dels för att Lydia ännu inte är vinterbonad ordentligt för att det ska vara riktigt behagligt även vintertid. Genom den ena dörren drar det alldeles för mycket för att vara trevligt, så bättre isolering jämte en ordentlig värmare hade gjort susen. Men det är saker som får komma med tiden. Annars trivs de väldigt bra med Lydia. En fördel som de ser är höjden i båten. Trots att de är ganska långa båda två, så kan de gå raklånga i hela båten.

Bottenmålning har de skött genom att under några dagar på våren segla ner till Varberg och ute på Getteröns Marina ta upp henne och göra grovjobbet. Det blir några intensiva dagar

men det fungerar bra då de slipper rigga av henne, utan varvet lyfter henne som hon är.

En konsekvens av att ha båten i året om är att lacken tar mycket stryk, så nu jobbar de på att ta bort lacken och framöver inte lacka henne utvändiga teaken.

Seglingsäsongen börjar för familjen Grudeborn vid midsommar och varar fram till mitten av augusti. Tack vare att Marica, såsom lärare har ett långt sommarlov, och Rikard kan göra en hel del jobb ifrån båten med dator och telefon, kan de unna sig en lång semester. Seglingen brukar gå till Danmark och öarna utefter Danmarks östkust och ner mot Tyskland. Favorithamnar är Anholt, Ballen på Samsö och Langelinie utanför Köpenhamn. Ett mål de har är att en dag gå genom Kielkanalen och sedan fortsätta ner i Europa.

Då de har med sig hunden Myran, en labrador på cirka 35 kilo, krävs det nästan att de kan hitta kajplatser så de kan ligga långsides. Det brukar inte vara något större problem i hamnar i Danmark då trycket inte går att jämföra med vad som upplevs i hamnar på svenska västkusten.

Barnbarnen Lyra och Lion med Myran att vara ute med Lydia.

Sysslorna ombord delar de på så långt det går, men Rikard står för all matlagning. Emellanåt överraskar han med en trerätters middag när de väl kommit i hamn.

Marica tar gärna rodret när de är ute på sjön, men vid tilläggningar och när de lämnar kaj tar hon hand om tamparna och fendrarna, medan Rikard tar rodret. Genom att ha en bra dialog innan varje segling och moment så löser de även lite besvärligare situationer.

Kalendarium – Det här händer i Nauticat Club Sweden

Öst

24-25 maj

Vårträff Navishamnen på Djurgården

13-14 september

Kräftskiva på Skepparholmen vid Malma kvarn

Väst

30 maj-1 juni

Vårträff på Kalvsund i smugglarkungens tecken

5-7 september

Kräftskiva på Rörö

Norden

4-6 jul

Nordic Nauticat träff - Helsingörs gästhamn, Erhverhavnen

För mer information och eventuella ändringar se hemsidan www.nauticat.nu

Nya medlemmar

Victoria

Nauticat 33 – 1974, nr 246

Medlem 2024

Hemmahamn: Sandvik, Öland

Ägare: Mikael Almqvist

Ägare sedan augusti 2010

Victoria i ursprungligt skick med överbyggnad i trä.

Mikael Almqvist från Löttorp på Öland köpte sin Nauticat 33 redan i juni 2010, men har inte blivit medlem i Nauticat-klubben förrän 2024. Båten hittade han i Nogersund i Blekinge, där hon gått några säsonger. Dessförinnan har hemmahamnen varit i Stockholmsområdet.

Redan i sin ungdom kom det sig att Mikael började snekla efter Nauticat. Han bedrev på den tiden fiske med en jakt på helgerna, vid sidan av sitt jobb som rörläggare. Bredvid fiskebåten hade en ägare till en Nauticat sin båtplats. "En sådan ska jag ha någon gång framöver", tänkte Mikael. Och 2010 blev det dags att införskaffa en.

Motorn i Victoria är en fyrcylindrig Ford 2712 E på 80 hk som vid köpet bara hade gått 1 000 timmar.

Genom åren har Mikael lagt ner mycket tid för att få Victoria i det skick som han vill ha henne i. En varmvattenberedare och värmare var kanske inte det svåraste för en rörläggare, men det ska ändå göras. Han har även monterat bogpropeller både i fören, som aktern, vilket underlättar tilläggnen väsentligt. Nya segel har det också blivit, och han har även införskaffat en spinnaker till henne.

Elsystemet är omgjort och det mesta av den elektroniska utrustningen är utbytt, såsom plotter, radar, VHF och AIS.

Mikaels 33:a hör till den äldre generationen Nauticat med överbyggnad helt i trä. Som alltid när det är helt i trä så kommer fukten med tiden in i båten trots ihärdigt underhåll för att hålla vätan borta. Efter nyår 2020 började Mikael med ett större jobb som innebar att han skruvade och högg bort den gamla teaken som låg på däck. Under var det plastat men både i fören runt ankarboxen och

i aktern fanns det stycken i träkonstruktionen som hade blivit förstörda av vätan. Hytten och däckets plastades upp, för att sedan spacklas och slipas så att hytten och överbyggnaden blev slät, vilket var ett drygt jobb. Runt luckorna plastade han upp en krage för att säkra att inte vatten skulle ta sig in igen. Däcket har han klätt med Easy Teak som ger ett bra halkskydd och ser mycket bra ut. Samtliga rutor bytte Mikael, med hjälp av Calle på Hönö Båtrutor. Mikael fick malla av alla öppningar på masonitskivor och åka upp med mallarna till Calle. Några veckor senare kunde han hämta rutorna med nya ramar i aluminium. Sedan var det bara att skruva dem på plats.

För att kompensera för all teak som plastats över gjorde Mikael nya lister runt taket på hytten. Den bakre listen ligger med en liten distans till taket för att vatten ska kunna rinna akterut.

Även en ny namnskylt gjorde Mikael som han monterade i framkant på överbyggnaden, vilket ger ett stiligt intryck. Andra utsmyck-

ningar är de två nagelbänkar Mikael gjort som sitter på babord sida. Praktiska detaljer att förvara förtöjningarna på så att man alltid vet var de är, men samtidigt inte i vägen.

Sjösättningen blev lite fördröjd detta år, men i juni kom i vart fall Victoria i sjön.

Mikael som gillar att meka med båten gjorde även ett test med att sätta på en egenkonstruerad rullstor och rullgenua. Konstruktionen innebar att han satte en rulle

strax bakom masten som seglet rullades upp på. Själva konstruktionen fungerade bra, så till vida att det gick lätt att rulla in och ut seglet, men tyvärr blev inte segelegenskaperna till det bättre, så därför har han tagit bort den konstruktionen. Det var trots allt ett gott försök.

Med Victoria har det blivit en del semester-turer till Gotland, några gånger till Västervik i norr och ner till Karlskrona i söder utan några större mankemang. En gång var han dock på Gotland och tankade. Fick då rapps-diesel, RME, vilket skapade problem för honom då bränslesystemet slammade igen. Tack vare att det är två tankar kunde han koppla bort den han tankat RME på så att han kom hem. Efteråt fick han höra av en motorspecialist att RME ska man inte tanka på sina båtar för det är stor risk att man drabbas av igenslammade ledningar, vilket för Mikael innebar att han fick ta ur båda tankarna och göra helt rent i dem och systemet i övrigt.

Nu håller Mikael på att bygga ett nytt hus, men när det är klart ska han få mer tid till båten. Som nybliven pensionär är det gott att ha något att greja med. Båten är rena avkopplingen för Mikael.

 175:-	 250:-	 450:-
 995:-		<div data-bbox="737 1729 1358 1995"><p>Beställ dina Nauticat-produkter genom</p> nauticat club sweden</div> <p>www.nauticat.nu/nauticat-flaggor-trojor-mm/</p>

Danska Nauticat Klubb önskar sina systerföreningar i Sverige och Norge välkomna till Nordisk Träff i Helsingørs gästhamn, Erhvervshavnen, norra delen vid MS Museum för Sjöfart.

Fredag den 4 juli – söndag den 6 juli 2025.

Det kommer att gå att anlöpa hamnen redan på torsdag. Oavsett när du anländer till Erhvervshavnen ska hamnvakten kontaktas innan ankomst.

Det preliminära programmet ser ut så här:

- Fredags ankomst och gemensamt nöje
- Fredag kväll tänds grillen och medhavt kött grillas.
- Lördag morgon är det gemensam frukost i Hall 16
- Lördagen kommer att erbjuda möjlighet att delta i gemensamma evenemang, eller så kan du utforska Helsingør på egen hand.
- Lördag eftermiddag: "öppen båt", där vi kan besöka varandras båtar och utbyta erfarenheter och tips för smarta detaljer och förbättringar på båtarna.
- Lördag kväll är det festmiddag i Hall 16.

- Söndag morgon är det gemensam frukost i Hall 16.
- Avsked och avresa under söndagen.

Hela programmet för träffen:

<https://agdaps.dk/NauticatDK/NordiskTr%C3%A6f2025/index.html>

Anmälan senast den 1 juni 2025:

<https://clubnauticat.dk/nauticat-traef/>

Pris för träffen 350:- DKK per deltagare.

Se vidare på den danska klubbens hemsida:

<https://clubnauticat.dk/>

Nordisk Nauticat-träff är ett samarrangemang mellan klubbarna i Sverige, Norge och Danmark, där arrangemanget vandrar runt mellan de olika länderna och arrangeras vart annat år. Sist gång som Nordisk Nauticat-träff var i Danmark, 2018, hölls den i Ebeltoft med ett femtiotal Nauticatbåtar samlade. Då deltog även en båt från Island!